

T.C.

İSTANBUL

7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

DOSYA NO : 2012/264 Esas

DURUŞMA TARİHİ : 09/11/2012

CELSE NO : 3.

BAŞKAN :

ÜYE :

ÜYE :

CUMHURİYET SAVCISI :

KATİP :

Müşteki R. Y. Müştekiye CMK 234. maddesindeki yasal hakları hatırladıldı.

Müşteki Refika Yıldırım şikayetinde; M aktül Necdet Yıldırım'ın eşiyim, ben öncelikle eşimle ilgili bir kaç şey söylemek isterim, benim eşim merhametli, sabırlı, yaşamayı seven, sevgi dolu bir insandı, gazzeye yardım geminin yola çıkacağını öğrenince gitmek için başvuruuda bulundu, başvurusu kabul edilince benimle bunu paylaştı, gemi personeli olduğu için geminin yola çıkmadan önceki hazırlıklarında görev verilmiş, gemiyi yola çıkmaya hazırlıyorlardı, hiç bir detay atladılmadan hazırlıklar sürüyordu, hazırlıklar yapılırken eşim gemide kalır, haftada bir gün eve geliyordu, geminin gitmesine yakın, ben ona gitmemesini, bu yolculuğa çıkmasını istemediğimi söyledim, İsrailin gelirlirse vururuz dediğini, bunları kendisiyle paylaştım, o bana Allahın izniyle hiç bir şey olmayacağını, en kısa zamanda geleceklerini, endişemin yersiz olduğunu söyledi, aklında ben ve kızında kalmasını istemediğini söyledi, 22 mayıs günü eşimle vedalaştık, giderken ben duygusal yönden çok etkilendim, biraz ilerledikten sonra eşim geri döndü, 2 yaşındaki kızımıza sımsıkı sarılarak onu kucağında sımsıkı kokladı, daha sonra bana dönerek en fazla 20 gün, 20 gün sonra Allahın izniyle döneceğim dedi, ben sizi Allaha emanet ediyorum diyerek, arkasına baka baka uzaklaştı bizden, eşimle en son Antalyada görüştük, bu süre zarfında fırsat buldukat bizi aramaya çalışıyordu, Antalyadan ayrılırken en son bana en kısa zamanda götürdüğümüz yardımları yerine ulaştırıp Filistinli çocuklarla kucaklaşıp döneceklerini söyledi, ondan sonra ulaşamadım kendisine, iletişim kuramadım, 31 mayıs günü olayı televizyondan öğrendim, geminin taciz edildiğini, saldırıya uğradıklarını öğrendim, daha sonra görüntüler kesildi, telefonla vakıfa, arkadaşlarına ulaşabileceğim her yere telefon ettim, ama kimseden kesin bir şey öğrenemedim, bir haber alırsak sizi de haberdar edeceğiz dediler, sabaha doğru telefonuma mesaj geldi, gemide şehitlerin ve yaralıların olduğunu öğrendim, televizyonu açtım, alt yazılarda şehitler ve yaralılar var, daha sonra isim listeleri çıktı, isim listelerinde Necdet yaralıların içinde değil, ölülerin içinde değil, yaşayanların içinde de değil, o bekleyiş sizi kahrediyor, 2 haziran akşamına doğru yaralı olduğunu, daha sonra da vefat ettiğini öğrendim, Adli Tıp Kurumuna kardeşi gitti, kardeşi orada onu teşhis etti, beni aradı, yenge abim şehit oldu diye, ben inanmadım, inanmak istemedim, İstanbula geldiğimizde cenazelerin defin töreni için bekliyordu, ben eşimi görmek istediğimi, tabutun açılmasını istedim, tabuç açıldı, biz daha iki buçuk yıllık evliydik, bizim hayallerimiz, çocuğumuz, yaşayacak çok şey vardı, benim için eşimin yanındaki önem, o benim annem, babam, eşim, hayat arkadaşım, can yoldaşım, herşeyimdi, ben annemi, babamı, üç yıl ara ile kaybettim, en son da eşimi kaybettim, o benim dayanağım sığınağımdı, eşimi tabutta uyuyor gibi bir tebessüm dikkatimi çekti, çok güzeldi, daha sonra boynuna doğru ben bir naylon farkettim, tabutu kapattılar hemen tabiiki, tabut kapandıktan sonra ben orada birine sordum, neden kefenin boynuna doğru bir naylon vardı diye, onlar bana Necdetin kanının durmadığını,

kefenin kanlanmaması için önce naylonladıklarını söylediler, ben eşimin Akdenizi kırmızıya boyayan kanının hesabının sorulmasını, doğum günü babasının vefat ettiği gün, onu defnettiğim 3 haziran günü olan 2 yaşında olan Meleknur'un gözyaşlarının, babasızlığının, tam babaya ihtiyaç duyduğu an, babasının olmayışını, babasının sevgisiyle büyümek yerine, babasız büyüyen Meleknur'umun gemi gördüğü zaman, heyecanını, " anne gemi, anne mavi marmara, anne haydi gidelim, babam orada, babam bizi bekliyor," Meleknur ağlıyor, Meleknur ağlamaktan ben bir yıl boyunca Meleknuru hasteneden eve, evden hasteneye götürdüm, Meleknur'un saçları ağırdı, ben bunun hesabının İsrailden hesabının sorulmasını istiyorum, Meleknur şimdi 4,5 yaşında, anne diyor, ben hayal kurmayı sevmiyorum, çünkü benim hayallerimde babam yok, ben babamı hayal etmek istiyorum, beni parka okula, arkadaşlarımın babaları okula götürüyor, ama benim babam yok, ben en çok neyi istiyorum diyor bana, ben bir anneyim ve ben Meleknuru dinliyorum, beni babamın omuzunda gezdirmesini, ben bunları hayal edemem, babam yok dedi, Meleknur sürekli sık sık babasının kabrini ziyaret etmek istiyor, ben onu kabre götürüyorum, ağlıyor, çiçeklerine dokunuyor, babasının mezarından bir kaç tane çakıl taşı aldı, belki onlar başkası için sadece bir kaç tane çakıl taşı, ama Meleknur onları elinden düşürmüyor, yatağının baş ucuna koydu, en kıymetli en değerli şeyleri babasının mezarındaki çakıl taşları, ben burada hem kendim, hem kızım, hem de eşimin annesi ve ailesi adına Meleknur'un gözyaşlarının hesabını, uykudan babasının çılgınlıkları ile uyanışının babasının hesabının sorulmasını istiyorum, saldırıya katılan komutan ve askerlerinin en ağır şekilde yargılanıp idamlarını sizden kendim ve kızım adına sizden talep ediyorum, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum dedi.

Müşteki vekili Av. Burak Turan: Şikayetçiyiz, davaya katılmak istiyoruz dedi.